

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 27. maj 2016 (sag AT.40231 — VIMC/WK&FGB) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med det foreliggende søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 3351 final af 27. maj 2016, hvormed Kommissionen afviste sagsøgerens klage i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort et enkelt anbringende gældende, idet sagsøgeren har anført, at Kommissionen har misbrugt sin skønsbeføjelse.

Sagsøgeren har i denne sammenhæng anført, at spørgsmålet om anvendelsen af artikel 13 i forordning (EF) nr. 1/2003 ikke er underlagt Kommissionens frie skøn. Kommissionen skal derimod tage de særlige omstændigheder i den konkrete sag i betragtning og kan ikke på grundlag af denne bestemmelse uden nærmere begrundelse afvise en klage, som en statslig myndighed allerede har beskæftiget sig med.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

Sag anlagt den 3. august 2016 — Pometon mod Kommissionen

(Sag T-433/16)

(2016/C 371/20)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Pometon SpA (Martellago, Italien) (ved advokaterne E. Fabrizi, V. Veneziano og A. Molinaro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt annulleres den anfægtede afgørelse.
- Subsidiært annulleres eller nedsættes den straf, som Pometon er pålagt.
- Kommissionen tilpligtes at godtgøre de beløb, som sagsøgeren eventuelt afholder under sagens behandling med henblik på at gennemføre den anfægtede afgørelse, samt at erstatte alle andre omkostninger, som sagsøgeren har afholdt med henblik på at gennemføre den anfægtede afgørelse.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagsomkostningerne og alle andre omkostninger afholdt af sagsøgeren i forbindelse med nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til prøvelse af Kommissionens afgørelse C(2016) 3121 final af 25. maj 2016 (sag AT.39792 — stålslibemidler), vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«) og EØS-aftalens artikel 53 (herefter »den anfægtede afgørelse«).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af princippet om upartisk afgørelse, princippet om uskyldsformodning og retten til forsvar, idet Kommissionen har tilskrevet Pometon konkret adfærd inden for rammerne af afgørelse C(2014) 2074 final af 2. april 2014 (herefter »forligsafgørelsen«), som blev vedtaget i forhold til Ervin Industries Inc., Ervin Amasteel, Winoa SA, WHA Holding SAS, Metalltechnik Schmidt GmbH & Co. KG og Eisenwerk Würth GmbH (herefter »parterne«), og idet den herved har vedtaget den anfægtede afgørelse uden at kunne foretage en upartisk vurdering uden begrænsninger af Pometons stilling og af de modargumenter, som denne har fremført.
 - I forligsafgørelsen — dvs., inden Pometon fik mulighed for at forsvare sig — har Kommissionen udtrykkeligt tillagt sagsøgeren den samme adfærd, der blev tilregnet de øvrige parter, som ved forligsafgørelsen, netop som følge af denne adfærd, herefter blev tilregnet en konkret tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53. Dette undergravede uundgåeligt og uopretteligt Kommissionens evne til at træffe en egentlig upartisk afgørelse i forhold til sagsøgeren.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse eller urigtig anvendelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, om en utilstrækkelig og selvmodsigende begrundelse samt om tilsidesættelse af retten til forsvar og af princippet om bevisbyrden, idet Kommissionen uden beviser har tilregnet sagsøgeren deltagelse i det fastslåede kartel, som denne virksomhed i virkeligheden ikke har deltaget i.
 - Kommissionen har til støtte for sine teorier anført forhold, som er upræcise, selvmodsigende og af tvivlsom betydning, og som er utilstrækkelige til at godtgøre, at Pometon har deltaget i den fastslåede overtrædelse.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, om urigtige vurderinger, manglende sagsoplysning og åbenbar mangel på logik, idet Kommissionen har lagt til grund, at den adfærd, som er tilregnet Pometon, havde til formål at begrænse konkurrencen.
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, manglende begrundelse og sagsoplysning, tilsidesættelse af bevisbyrden vedrørende varigheden af sagsøgerens angivelige deltagelse i den fastslåede overtrædelse og dermed om en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, artikel 25, stk. 1, og artikel 25, stk. 5, i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾, og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, idet Kommissionen pålagde sagsøgeren en økonomisk straf, selv om der var indtrådt forældelse.
 - Datoen for ophøret af Pometons konstaterede deltagelse i den påståede overtrædelse, som virksomheden er tilregnet i den anfægtede afgørelse, kan ifølge sagsøgeren på ingen måde passe med den af Kommissionen identificerede dato, men derimod med en dato, der lå klart tidligere, hvorfor Kommissionens beføjelser til at pålægge bøder må anses for forældet.
5. Femte anbringende om en fuldstændig mangel på begrundelse og om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet ved fastsættelsen af bødens størrelse i forbindelse med ændringen af grundbeløbet i medfør af punkt 37 i retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a) i forordning nr. 1/2003.
 - Kommissionen har anvendt punkt 37 i retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a) i forordning nr. 1/2003 åbenbart diskriminerende, idet den i Pometons tilfælde har anvendt en procentvis nedsættelse af sanktionen, der er klart lavere end den, der er anvendt på de øvrige parter.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).